

села по-точни свѣденія. — той е живѣлъ дълго врѣме въ Руссе — отъ колкото повърхностнитѣ белѣжки, на които се е постаралъ, съ поетическо описание, да даде историческа вѣрностъ. Мисля, че поповетѣ отъ тия села, имената на които ми казваше дѣдо Икономъ, но не ги помня, може още да сѣ живи, и ако Т. Кърджиевъ не е вече живъ, за да каже самъ истината, и ако З. Стояновъ е вече умрѣлъ, за да може да поправи собствената си грѣшка, произхождаща отъ темперамента му, да нарича прѣдатели хората, които не се радватъ на благоволеніето му, отъ показаніята на тия попови и селяне и отъ свѣденіята които може да даде Високопреосвящ. Климентъ, тогива Епископъ Браничкий съ Русенската Митрополия, истината може пакъ да се вѣстанови.

А вие, г-нъ Ст. Заимовъ, добръ правите, дѣто дирити да извадите самата историческа истина безъ никакви примѣси и подкладки. По тоя прѣдметъ исторіята не си е казала още послѣдната дума. Вие вѣкога можете да съберете потрѣбнитѣ свѣденія отъ още живитѣ участници, попови и селяни отъ помѣнатитѣ руссенски села, Новосело и Червенавода, и други съврѣменници, отъ които единъ и дѣдо Климентъ.

Считахъ себе си дълженъ да се застъпя за добрата память на единъ мой най-добръ познатъ приятель, Икономъ П. Петра Арнаудова, и изпълнихъ тоя си дългъ. А вашия дългъ е, мисля, да дадете мѣсто въ книгата си на настоящето отъ

Вашия почитатель :

София, 14-ий Декемврий 1895 год.

П. Кисимовъ.

Свършека на меморандома; глѣдай страница 28.

Българи!

Четири вѣка и поливина изминахъ отъ когато падна нашето мило Царство, а съ него за едно издѣхнхъ и политическій-а нашъ животъ! четири вѣка и половина на страшны гоненія, бѣди и горчивы страданія, които преминахъ надъ злощастно-то наше отечество, докарахъ нашия Български народъ въ таково едно бѣдно и разорително положеніе, щото като само помисли челѣкъ настрѣхнува!

Четири вѣка и половина гласъ-а на Българина бѣше задущенъ, и негова-та воля поробена и убита. За него нищо не ся говоряше, нито ся даже помѣнуваше. Той бѣше забравенъ и ся считаше почти за умрѣлъ народъ, и името му ся бѣше забравило; но съ сичко това, като отъ чудо, ето той и днесъ още живѣй, съществува цѣлокупенъ, и като народъ!

НАРОДЕ БЪЛГАРСКИЙ!

Отоманска-та Имперія, подъ власть-тж на която ты премина тосъ грозенъ животъ и пакътѣ тжй горчиво цѣлы вѣкове, е днесъ